

неца за ставане, докато другитѣ още спятъ, той е станалъ. Съ намокрена кърпа ще си избрише очи и лице, ще се нареди, но тъй тихо и леко, че никого да не безпокои и колѣннички на леглото си предъ разпятието да си направи сутринната молитва.

Дълго ще се моли и струва митани и, когато другитѣ почватъ да ставатъ, той ще седне до прозореца да пише своитѣ икони.

А какъ му идѣше отржки да изписва икони. Живи хора, а яъй замислени, каточе и тѣ ткърбятъ за греховетѣ на падсалитѣ. Отъ три дена стареца Дписва света Параскева.

зкИ какъ умѣе! — го наблюдава Пвелъи. Кога пише, като че хъ Светий му оживѣва, ржуата . . . нѣкаква си боя, а като а лепне на иконата оживѣва.